

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor Vita Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

CONSIDERATIO

XXXII.

AMOR DEI.

Amor Vita DEI.

Amor Dei non est solum vita anime in Deo, sed etiam vitam ipsius DEI, *ex affectu*. Quia amando Deum; cupio Deo suam esse: & si hæc voluntas fuerit efficax, daret ipsa Deo esse. Hinc inter omnes virtutes, ut S. Bernardus docet, solus amor potest aliquo modo reddere Deo æquivalens. Unde si Deus amando me, donat mihi seipsum; & ego amando Deum, dono Deo seipsum. Sed ipse donum in effectu est, nostrum in effectu.

Hinc, sicut Amor Dei est maximum donum, maximum bonum, maxima gloria, quæ Deo potest exhiberi: quia in affectu datur Deo; datur tantum, quantum est Deus: ita ex opposito Odium Dei, quod procedit in peccato, & offensa Dei, est maximum malum, maxima injuria, maximum damnum, quod Deo potest inferri! Quia peccatum in affectu non est aliud, quam peremptio, mors, & annihilatio Dei: tollit eorum rationem ultimi Finis, quæ est propria Deo, & constituit eum in creaturis.

Quantum ergo Deum amabis, tantum oderis peccatum, & offensam Dei. Odium, & Amor, regnent semper in corde tuo: Odium peccati, & Amor amoris Dei: quod est amare vitam Dei, & odisse mortem Dei. Hæc etiam id notes, quemadmodum bono Dei conatum est nostrum; quia si quæras, & ames vitam Dei, & amabis etiam propriam vitam anime tuæ: sciam, cum peccatum sit quasi mors Dei, cum illo conjunctam esse offensam, & veram mortem anime tuæ.

CON.